

Matija Solce

Loutky a hudba

Posudek školitele na disertační práci

Vztah loutky a hudby, divadla a hudby ve společnosti a koneckonců nejen umělecké bytí herce - animátora a hudebníka a člověka, bylo základním tématem nejen studia Matii Solceho na KALD DAMU (magisterská práce na téma "Inscenace loutkového divadla jako hudební kompozice"), ale především jeho tvorby od počátku jeho divadelního a hudebního života - viz kapitola "Důvod a původ mé divadelní tvorby". Během doktorského studia systematicky sbíral materiál k tématu včetně snahy o stanovení metodiky pro výuku hry s loutkou a hudbou, pro studium inscenace na tomto principu. Stal se z něj tak rovněž v pravém slova smyslu světoběžník, hovořící několika jazyky, který ovšem nejen čerpá podněty z oblasti divadelní, hudební (etnická hudba) i sociální, ale především konfrontuje svou tvorbu s kulturami národů téměř všech světadílů a to opakovaně. Rovněž se pravidelně podílel na výuce studentů na katedře - workshopy a představení např. Trash nebo Beckettomotive v DISKu, při nichž byl průběh a proces tvorby pro studenty velmi inspirativní a Matija Solce si zde, vedle zahraničních workshopů, ověřoval nejen cestu k vlastní tvorbě, ale též k hledání již zmíněné metodiky.

Řešení problematiky vztahu loutky a hudby, natož divadla a hudby, je téma nesmírně široké a z teatrologického i muzikologického hlediska - zejména pro ono mezioborové rozkročení - jak fascinující, tak zároveň komplikované. Především však nesmírně cenné, zejména pokud se chceme zabývat širším kontextem, o což se Matija Solce ve své práci pokusil.

Význam disertační práce vidím v šíři a praktičnosti nazírání na dané téma - v inspirativním pohledu na problematiku divadelní tvorby v kontextu současného nejen uměleckého života lidské společnosti - zde jsou důležité autorovy protestní a občanské postoje, které jsou rovněž předmětem jeho tvorby - loutkové divadlo vnímá jako divadlo specifického prostoru, času i komunity. Dále v poctivém tvůrčím přístupu k reflexi vlastní tvorby (včetně hudební a zvukové analýzy) a s tím spojené snahy: "...loutkové divadlo, stejně jako ostatní performativní tvary, které využívají "loutkových" přístupů, zrelativizovat jako divadlo "iluzivních bodů" - DIB. Z didaktického hlediska pak v hledání a posléze vytvoření základní metodiky výuky, v pravém slova smyslu hry s loutkou a hudbou. Konečně pak v otevření otázek na některá témata dosud řešená v úzkém pohledu věci - především v oblasti hudební - nad kterými je třeba se znovu zamýšlet nejen z pohledu interakce složek divadelního výrazu, ale též ve vztahu k potřebám současného divadla, hudby, lidské kultury a jejich vzájemné budoucnosti. Některá M. Solce řeší, jinde problematiku otevírá.

Nedostatky jsou v gramatice, která byla samozřejmě pro Matiju Solce jakožto Slovince obtížná a bohužel se nepodařilo všechny omyly podchytit a odstranit. Z toho do jisté míry pramení nepřesnost výkladu některých pojmů, především v kapitolách o DIB - např. nejasnost užití termínu inscenace versus představení, často nedostatečné zdůvodnění kdy je který význam užit, je-li tak činěno v nezvyklém kontextu. I když je disertační práce strukturována, myšlenková těkavost a nedotaženost v řešení některých kapitol a naopak přebujelost jinde, způsobují, že ztrácí místy v argumentaci tzv. dech. Z konzultací vím, že je to bohužel odrazem snahy tvůrčího ducha být stručný vzhledem k obsáhlosti tématu.

Cíl celého studia i disertační práce považuji z výše uvedených důvodů a z důvodu mimořádného tvůrčího i studijního nasazení za splněný. Disertační práci pak považuji za dostatečnou ke konání obhajoby, stejně tak pro udělení titulu "doktor".

20.2.2016

Doc. Vratislav Šrámek